

Arrest

nr. 301 221 van 8 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders: mevr. X en dhr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. HASOYAN
Luikersteenweg 289/gelijkvloers
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarig kind, X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 12 mei 2023 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je bezit de Armeense nationaliteit en je bent afkomstig uit Gyumri. Je hebt jouw land van herkomst verlaten toen je drie à vier jaar oud was, in het gezelschap van je ouders P. S. (...) (O.V. (...)) en R. S. (...) (O.V. (...)).

Op 14 februari 2019 dienden je ouders een eerste verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 24 februari 2020 beslist tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 26 mei 2020 dienden je ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 26 februari 2021 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 12 maart 2021 dienden je ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in. Voor dit verzoek werd op 11 juni 2021 beslist tot nietontvankelijk verzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 21 juni 2021 dienden je ouders een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 28 oktober 2021 het beroep verwierp. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 17 november 2021 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving hiervan vermeld je de problemen van je ouders, hoewel je niet weet welke problemen ze precies hadden in Armenië; je vermeldt dat je geen legerdienst wil doen, en dat je de Armeense taal niet goed kent waardoor je in Armenië niet goed zou kunnen studeren en geen toekomst zou hebben. Bovendien dien je ter staving van je verzoek de volgende documenten in: je geboorteakte, de vertaling ervan, en enkele artikels met betrekking tot de algemene situatie in Armenië.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je verklaringen op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming gedeeltelijk berust op dezelfde gronden die je ouders aanhalen ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is. Zo verwijst je in het algemeen naar hun problemen, hoewel je er niet veel over weet: je hebt je ouders enkel horen spreken over levensgevaar (CGVS p. 6). Deze verwijzing naar de problemen die reeds door je ouders uiteengezet en door het CGVS beoordeeld zijn, kan niet worden beschouwd als een eigen feit dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt.

Bovendien haal je persoonlijk aan dat je in Armenië legerdienst zou moeten doen, wat je niet ziet zitten om verschillende redenen: je hebt geen band met Armenië, je wil niet moeten vechten of zelfs sterven in een oorlog, en de omstandigheden in het Armeense leger zouden niet veilig zijn (CGVS p. 7-9). Je stelt dat soldaten je in Armenië al komen zoeken zijn, in oktober en december 2022: dat hebben de burens aan je oma verteld (CGVS p. 9).

Met betrekking tot de legerdienst in het algemeen moet het volgende worden opgemerkt. Een land moet de dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve regelen. De vervolging of de straf van wie zich onttrekt aan de dienstplicht, aan de mobilisatie van reservisten of van wie deserteert, in het kader van de reglementering waaraan alle ingezetenen zijn onderworpen, kan in principe niet worden beschouwd als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, noch als een reëel risico op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming. Bovendien heeft de reglementering betreffende de dienstplicht, het behoud van een militaire reserve en de mobilisatie tot doel, over voldoende gevechtstroepen te beschikken ingeval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit betekent dat in geval van een militair conflict sommige categorieën van ingezetenen van een land indien nodig naar de wapens grijpen en strijd leveren om de integriteit of de nationale veiligheid te garanderen. Louter het feit te worden gedwongen wettig strijd te leveren, kan

niet worden beschouwd als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of als een reëel risico op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot de algemene veiligheid in het Armeense leger stel je dat soldaten wel vaker sterven, niet eens tijdens gevechten in de oorlog maar gewoon in dienst, en dat dan gezegd wordt dat het een ongeluk was of een zelfmoord, maar dat je eigenlijk nooit zeker weet waaraan de soldaten echt gestorven zijn (CGVS p. 8). Je legt daarover ook een artikel neer dat stelt dat 15 soldaten gestorven zijn in een kazernebrand. De bewering dat deze soldaten niet door ongelukken sterven of door zelfdoding, is echter slechts een blote bewering die je geenszins staaft.

Er moet geconcludeerd worden dat het gegeven dat je geen legerdienst wil doen, niet kan worden beschouwd als een eigen feit dat een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigt.

Je haalt ook aan dat je enkel wat Armeens kan praten en het niet kan lezen of schrijven, waardoor je er niet goed zal kunnen studeren en zéker in combinatie met legerdienst een achterstand zal oplopen in je studies (CGVS p. 9). Je stelt dat je als je uit je legerdienst komt al 20 zal zijn en nog altijd geen goed Armeens zal kennen. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat je geen Armeens kan lezen en schrijven, en dat je het enkel met je ouders wat spreekt, moet worden opgemerkt dat het feit dat je de taal (beter) zou moeten aanleren bij een terugkeer niet kan worden beschouwd als vervolging in de zin van de conventie van Genève of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zodoende vormt ook dit geen eigen feit dat een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigt.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De documenten die je neerlegt, veranderen niets aan bovenstaande. De artikels over de situatie in NagornoKarabach attesteren dat er spanningen zijn aan de grens maar geen oorlog, zoals je ook zelf aanhaalt (CGVS p. 6-7). Je geboorteakte bevat identiteitsgegevens die niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het evenredigheids- en redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient voorts te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing *an sich* niet aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat aan de in haren hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.3. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

De Raad bemerkt dat de ouders van verzoekende partij op 14 februari 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming indienden dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekende partij als vergezellende minderjarige werd ingediend. Inzake het verzoek van haar ouders werd op 24 februari 2020 door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 250 049 van 26 februari 2021, waartegen geen cassatieberoep werd ingesteld. Op 12 maart 2021 dienden haar ouders een tweede verzoek in, waaromtrent de commissaris-generaal op 11 juni 2021 een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) nam. Het beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 28 oktober 2021 verworpen bij arrest nr. 263 176, waartegen evenmin een cassatieberoep werd ingesteld. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, § 1, 19° van de Vreemdelingenwet.

Gelet op wat volgt, is de Raad van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat door verzoekende partij geen eigen feiten worden aangehaald die een apart verzoek rechtvaardigen.

2.2.4. Vooreerst stelt de Raad vast dat omtrent de verwijzing van verzoekende partij naar de problemen die ook haar ouders reeds aanhaalden in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende wordt gemotiveerd: *“In dit geval blijkt uit je verklaringen op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming gedeeltelijk berust op dezelfde gronden die je ouders aanhalen ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is. Zo verwijst je in het algemeen naar hun problemen, hoewel je er niet veel over weet: je hebt je ouders enkel horen spreken over levensgevaar (CGVS p. 6). Deze verwijzing naar de problemen die reeds door je ouders uiteengezet en door het CGVS beoordeeld zijn, kan niet worden beschouwd als een eigen feit dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt.”* Door verzoekende partij worden geen concrete elementen aangebracht die hierop een ander licht werpen.

2.2.5. Verder treedt de Raad de commissaris-generaal tevens bij waar deze motiveert dat het feit dat verzoekende partij geen legerdienst wil doen evenmin beschouwd kan worden als een eigen feit dat een afzonderlijk verzoek in haar hoofde rechtvaardigt.

In dit verband worden in de bestreden beslissing immers volgende pertinente bemerkingen gedaan: *“Bovendien haal je persoonlijk aan dat je in Armenië legerdienst zou moeten doen, wat je niet ziet zitten om verschillende redenen: je hebt geen band met Armenië, je wil niet moeten vechten of zelfs sterven in een oorlog, en de omstandigheden in het Armeense leger zouden niet veilig zijn (CGVS p. 7-9). Je stelt dat soldaten je in Armenië al komen zoeken zijn, in oktober en december 2022: dat hebben de burens aan je oma verteld (CGVS p. 9).*

Met betrekking tot de legerdienst in het algemeen moet het volgende worden opgemerkt. Een land moet de dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve regelen. De vervolging of de straf van wie zich onttrekt aan de dienstplicht, aan de mobilisatie van reservisten of van wie deserteert, in het kader van de reglementering waaraan alle ingezetenen zijn onderworpen, kan in principe niet worden beschouwd als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, noch als een reëel risico op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming. Bovendien heeft de reglementering betreffende de dienstplicht, het behoud van een militaire reserve en de mobilisatie tot doel, over voldoende gevechtstroepen te beschikken ingeval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit betekent dat in geval van een militair conflict sommige categorieën van ingezetenen van een land indien nodig naar de wapens grijpen en strijd leveren om de integriteit of de nationale veiligheid te garanderen. Louter het feit te worden gedwongen wettig strijd te leveren, kan niet worden beschouwd als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of als een reëel risico op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot de algemene veiligheid in het Armeense leger stel je dat soldaten wel vaker sterven, niet eens tijdens gevechten in de oorlog maar gewoon in dienst, en dat dan gezegd wordt dat het een ongeluk was of een zelfmoord, maar dat je eigenlijk nooit zeker weet waaraan de soldaten echt gestorven zijn (CGVS p. 8). Je legt daarover ook een artikel neer dat stelt dat 15 soldaten gestorven zijn in een kazernebrand. De bewering dat deze soldaten niet door ongelukken sterven of door zelfdoding, is echter slechts een blote bewering die je geenszins staaft.

Er moet geconcludeerd worden dat het gegeven dat je geen legerdienst wil doen, niet kan worden beschouwd als een eigen feit dat een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigt.”

Daar waar in het verzoekschrift aangevoerd wordt dat verzoekende partij wegens haar weigering om haar legerdienst te vervullen strafrechtelijk zal worden vervolgd en dat ook haar ouders strafrechtelijk zullen worden vervolgd omdat zij hun zoon aan zijn legerdienst hebben onttrokken, bemerkt de Raad evenwel dat deze vrees louter hypothetisch is. Blijkens de informatie waarnaar in het verzoekschrift verwezen wordt (zie bijlage 3 van het verzoekschrift, “*Thematisch ambtsbericht militaire dienst en mobilisatie in Armenië*” d.d. januari 2023) geldt in Armenië immers een dienstplicht voor mannen tussen 18 en 27 jaar, terwijl verzoekende partij thans nog maar zestien jaar oud is en aldus actueel nog niet dienstplichtig is. Uit niets blijkt dan ook dat verzoekende partij en/of haar ouders reeds een strafbaar feit hebben gepleegd. Daarenboven dient te worden herhaald dat de vervolging of de straf van wie zich onttrekt aan de dienstplicht, aan de mobilisatie van reservisten of van wie deserteert, in het kader van de reglementering waaraan alle ingezetenen zijn onderworpen, in principe niet kan worden beschouwd als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, noch als een reëel risico op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van de dienstplicht kan slechts toegekend worden omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren. *In casu* worden door verzoekende partij evenwel geen dergelijke elementen aangehaald.

Daar waar verzoekende partij nog op algemene wijze verwijst naar de slechte omstandigheden in Armeense gevangenissen (o.a. overbevolking, gebrekkige infrastructuur, inadequate sanitaire en medische voorzieningen), herhaalt de Raad vooreerst dat uit niets blijkt dat verzoekende partij en/of haar ouders reeds een strafbaar feit hebben gepleegd waardoor ook de vrees om in een Armeense gevangenis te belanden louter hypothetisch is. Bovendien volstaat dergelijke verwijzing naar informatie van algemene aard omtrent de situatie in Armeense gevangenissen niet om aan te tonen dat er in hoofde van verzoekende partij sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij manifest in gebreke blijft.

2.2.6. Inzake haar beperkte kennis van het Armeens, volgt de Raad verwerende partij voorts waar deze desbetreffend op het volgende wijst: “*Je haalt ook aan dat je enkel wat Armeens kan praten en het niet kan lezen of schrijven, waardoor je er niet goed zal kunnen studeren en zéker in combinatie met legerdienst een achterstand zal oplopen in je studies (CGVS p. 9). Je stelt dat je als je uit je legerdienst komt al 20 zal zijn en nog altijd geen goed Armeens zal kennen. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat je geen Armeens kan lezen en schrijven, en dat je het enkel met je ouders wat spreekt, moet worden opgemerkt dat het feit dat je de taal (beter) zou moeten aanleren bij een terugkeer niet kan worden beschouwd als vervolging in de zin van de conventie van Genève of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zodoende vormt ook dit geen eigen feit dat een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigt.*” Verzoekende partij laat deze motivering geheel ongemoeid, waardoor deze onverminderd overeind blijft.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift onder verwijzing naar verschillende internetartikelen alsook voormeld ambtsbericht d.d. januari 2023 (bijlage 3 van het verzoekschrift) nog duidt op “*de actuele zware vijandelijkheden die plaatsvinden tussen Armenië en Azerbeidzjaan*”, onderstreept de Raad dat verzoekende partij evenwel niet aantoonde of aannemelijk maakt dat er sprake is van een oorlogssituatie in Armenië. Uit de door haar bijgebrachte informatie blijkt weliswaar dat er geïsoleerde incidenten in Nagorno-Karabach en in de grensstreek van Armenië met Azerbeidzjan plaatsvinden, doch van een algemene oorlog op Armeens grondgebied is geen sprake. Verzoekende partij, die afkomstig is uit Gyumri (en niet uit voormelde regio's), toont dan ook niet aan dat er heden in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Een loutere verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie

in Armenië kan derhalve evenmin worden beschouwd als een eigen feit dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt.

2.2.8. Wat betreft de door verzoekende partij neergelegde documenten (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten), oordeelt de Raad dat deze stukken geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. In navolging van de commissaris-generaal, duidt de Raad er immers op dat de artikels over de situatie in Nagorno-Karabach slechts attesteren dat er spanningen zijn aan de grens doch niet dat er sprake zou zijn van een situatie van oorlog. Haar geboorteakte bevat voorts louter identiteitsgegevens die niet worden betwist.

2.2.9. Gelet op het voorgaande, is de Raad van oordeel dat in de bestreden beslissing terecht wordt besloten dat verzoekende partij geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij.

2.2.10. In zoverre verzoekende partij de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5). Verzoekende partij kreeg tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 16 maart 2023 de kans om te verduidelijken welke eigen feiten zij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het evenredigheids- en redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat verzoekende partij geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het evenredigheids- en redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.12. In de mate verzoekende partij nog aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal te dezen enkel nagaat of verzoekende partij al dan niet eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen en dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

2.2.13. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT